

underkastede den samme Byrde som de Fremmede. For at sige Udvalget har man her udeladt en Bestemmelse, som findes med Hensyn til de Fremmedes Arbeidsbog, nemlig den, at der skal meddeles Opholdsbogen Paategning om enhver overgaaet Straf — saa vidt jeg mindes, staar det i tredje Stykke af § 8. Jeg tror, at en saadan Bog virkelig vil faae Noget at betyde. Derved vil nemlig den, som engang har faaet Løsgængerstempel paa sig, komme under et stabigt Opsyn, hvilket vi imidlertid ikke have villet drive saa vidt, som stiet er i Udvalgets § 17, hvorefter de i al Evidens beholde dette Stempel paa sig. Naar f. Ex. en Mand paa 17—18 Aar har betalt eller været Løsgænger, og han derpaa til sit 60de Aar drager omkring for at søge Arbejde som en retstaffen Mand, saa finde vi det ikke rigtigt at lade denne Straffedom hæfte paa ham for hele hans Liv, og derfor have vi stillet Forslag om denne Brændse af eet Aar. Det er forøvrigt efter min Mening den samme Tanke, der findes i vort Forslag og i Udvalgets, idet vi ligesom Udvalget have ønsket, at naar Folk give Anledning til Mistanke, skal der paabyrdes dem en Arbeidsbog, men vel at mærke ikke en Arbeidsbog som den, Udvalget har foreslaaet, der efter min Mening dels vil være en Illusion, dels for de Medborgere, hvem den paabyrdes, vil have Følger for hele Livet. — Jeg skal, skjøndt det muligvis er temmelig tidligt, da ærede Forslagsstillere endnu ikke have udtalt sig derom, omtale det Forslag, som af endel ærede Medlemmer er stillet under Nr. 13 tilligemed Underændringsforslaget under Nr. 14. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil finde det stødende, om jeg indbegaaer det stillede Forslag nu; thi forsaavidt han har Noget derimod, skal jeg lade det være (N. Kasmussen: Nei, jeg har ikke Noget derimod). Jeg vil altsaa udtale mig om, hvorfor jeg tror, at jeg selv naar jeg tager Hensyn til det Underændringsforslag, der er fremkommet til dette Forslag, dog maa foretrække vort Ændringsforslag under Nr. 11. Man vil ved det Ændringsforslag, der er stillet af de Herrer, høre Lovgivningen om dette Forhold ud, i alt Fald til Behandling paa et senere Stadium. Jeg tror ikke, dette er rigtigt. Man kunde jo maasse ogsaa sige, at man slet ikke behøvede at behandle det, men det vilde jeg ikke anse for synderlig heldigt; thi derved behøvede man Indlændingen, hvad der er Fordel for ham i denne Lov, selv saaledes som § 15 oprindeligt var redigeret. Saaledes som § 15, 1ste Stykke, efter vort Ændringsforslag er redigeret, giver man Indlændinge — og det satte den ærede Ordfører overordentlig stor Pris paa, og det har ogsaa sin Betydning — en Ret til at forlange denne overordentlig behagelige Bog, i hvilken han kan begjære tilført behørig Legitimation. Det er en af Grundene og efter min Mening en af de væsentligste Grunde, hvorfor

man bør støtte vort Forslag, der giver Alle en Ret, som de nu ikke have, og hvorved der tillige ophæves en hel Del forskjelligt generende Bestemmelser. Det er sikkert, at de Herrer, som have stillet Underændringsforslaget under Nr. 14, ikke bestemt have forlangt, at § 15 skal udgaa, men de have kun for dette Tilfælde stillet et Underændringsforslag, som vistnok har Sandsynlighed for at gaa igjennem. Efter vort Forslag derimod ville de Bestemmelser, der nævnes i Forslag til § 24, falde bort, og i Stedet derfor bliver der kun givet disse Medborgere en Ret. — Det maa maasse være mig tilladt samtidig at berøre Forslaget under Nr. 23. Dette Ændringsforslag, som jeg er en Forvarer af, opstiller en almindelig Legitimation, saaledes at Politiet ligeoverfor alle Samfundsklasser faar Berettigelse til, naar det tror, der er nogen Anledning dertil, at fordre Legitimation, og denne Bestemmelse vil ingenlunde kunne være generende, da jo enhver Mand, som ikke ligefrem flakker omkring, med Lethed vil kunne skaffe sig en saadan. Fordres den i det Sogn eller den Kreds, hvor han er fra, vil han jo med Lethed kunne skaffe sig en saadan Legitimation, og da der tillige som nødvendigt Supplement til dette Forslag er givet en Ret til hos Politiet i den Kreds, hvor man bor, at hente denne Legitimation, tror jeg, det maa siges, at denne Bestemmelse ikke paalægger nogen Byrde, der ikke rigelig opveies ved den Gavn, det gjør, ved Siden af, at man derved opnaar at faae ophævet endel ældre generende Lovbestemmelser. Jeg tror, det maa siges, at vort Forslag vælger den gylndne Middelvei, uden derfor at være nogen Halvhed. Ivertimod tror jeg, at det danner en Helhed og det i langt højere Grad end det Forslag, som er stillet af de andre ærede Herrer. Vort Forslag medfører en ringe positiv Byrde i visse Diebliske for hele Landets Befolkning, hvorimod man lægger en større Gene paa dem, der paa Grund af den Maade, hvorpaa de drage arbejdsløse omkring, behøve et strengere Tilsyn og maa præstere en strengere Legitimation, end Andre. — Jeg maa tillade mig at ytre et Par Ord endnu, som jeg tidligere har glemt. Naar den Bog, som disse sidstnævnte Personer skulle have i Kommen, skal have Noget at betyde med Hensyn til at vejlede Politiet til at have et vaagent Die med Løsgængerne, er det ikke nok, at den ligger ubenyttet i deres Komme, men Politiet maa have Ret til at fordre Bogen forevist. Jeg tror, at det allerede er blevet udtalt ved 2den Behandling, hvor vanskeligt det er at betegne disse Bagabonder, disse Løsgængere; man kan jo ikke skære Mærker i dem, saa at man altsaa ikke paa den Maade har noget Greb paa dem eller kan faae fat paa dem. Jeg vil nu spørge, om der er Noget, der er vanskeligere at bestemme end Begrebet „en Arbejder“. Der er ingen Forskjel at se paa ham og en Godsæier